

Posúdenie magisterskej diplomovej práce Bc. Dušana Cúta

Mediálna etika a diskurz morálnych hodnôt vo filme

UK, Fakulta humanitných štúdií

Elektronická kultúra a sémiotika

Prekladaná diplomová práca sa svojou témou zameriava na problematiku, ktorej aktuálnosť a naliehavosť je nespochybniteľná. Podobne ako v niektorých iných oblastiach spoločenského a kultúrneho života, aj vo sfére médií sa čoraz väčšmi dostávajú do popredia etické otázky a spolu s nimi vyvstáva aj potreba ich teoretickej reflexie. Pri čítaní diplomovej práce nadobúdame presvedčenie, že jej autor si osvojil teoretické základy semiotiky, teórie filmu a etických koncepcií, čo ho disponovalo pre zvládnutie zvolenej témy. Žiaľ samotné rozpracovanie etiky médií a diskurzu morálnych hodnôt vo filme je poznačené nesúvislosťou výkladu a fragmentárnosťou. Text je nedostatočne štrukturovaný, prechádza od jednej problematiky k druhej bez toho, aby sledoval jednotiacu líniu. Namiesto toho, aby sme postupovali od všeobecných téz a princípov k ich konkrétnemu uplatneniu a špecifikácií hodnotových aspektov, ustavične sa vraciame k východiskám: napr. na s. 59 nájdeme notoricky známu Saussurovu schému komponentov znaku, na s. 66 rovnako známu schému komunikácie atď. Ešte tesne pred koncom, kde by sme už čakali vyjadrenia k etickým problémom, sa autor púšťa do výkladov filmového strihu. Stránky či riadky, na ktorých sa autor priamo zaoberá zvolenou problematikou, treba v práci naozaj hľadať. Skoro úplne mimo jeho pozornosti ostali etické problémy, ktoré prináša rozvoj nových médií, komunikácia v sociálnych sieťach, otázky autorských práv a pod.

K uvedeným výhradám sa pripájajú nedostatky pri uvádzaní zdrojov, citovaní a parafrázovaní. Autor v práci opakovane na konci odseku uvedie iba meno bez ďalšieho odkazu na dielo. Niekedy uvedie citát bez odkazu na dielo a stranu (napr. s. 12, 20 a i.). A niekedy neurobí ani to, takže nevieme, odkiaľ svoje informácie čerpal. Napr. na s. 20 spomína V. Clina bez uvedenia zdroja, príslušný odkaz chýba aj v zozname literatúry; na s. 77 podobne spomína štúdiu Ferenza Pappa. Chýba odkaz na Banseho práce, na ktoré sa autor odvoláva (s. 37).

Jazykovú úroveň textu znižuje pomerne veľké množstvo pravopisných chýb a nesprávne písanie priezvisk (napr. „Montesqieu“ – s. 24, „Greyovi“ – s. 56, „Peierce“ – s. 60 a i.).

Napriek uvedeným nedostatkom sa nazdávam, že práca spĺňa základné kritériá kladené na práce tohto druhu a odporúčam ju prijať k obhajobe. Predbežne navrhujem známku 3.

Prof. PhDr. Miroslav Marcelli, CSc.

